

FINLANDS SJÄLVSTÄNDIGHETSFÖRKLARING

den 4 december 1917

Till Finlands Folk.

Vid Finlands Lantdags sammanträde denna dag har Finlands Senat genom sin ordförande till Lantdagen överlämnat bl. a. förslag till ny regeringsform för Finland. Senatens ordförande har därvid å Senatens vägnar uttalat:

Finlands Lantdag har den 15 sistlidne november i stöd av § 38 i Regeringsformen förklarat sig innehava högsta makten ävensom sedermera för landet tillsatt en regering, vilken till sin främsta uppgift gjort förverkligandet och trygghandet av Finlands statliga självständighet. Härigenom har Finlands folk tagit sitt öde i egna händer, och de närvarande förhållandena både berättiga och förplikta detsamma därtill. Finlands folk är djupt medvetet om, att det kan fylla sin nationella och allmänmänskliga uppgift endast som ett fullkomligt fritt folk. Vår sekelgamla frihetslängtan bör nu uppfyllas: Finlands folk bör träda i ledet bland världens övriga folk som en oavhängig nation.

Uppnåendet av detta mål påkallar närmast vissa åtgärder från Lantdagens sida. Finlands gällande regeringsform, som icke är omedelbart tillämplig på närvarande förhållanden, kräver en fullständig omarbetning, och har Regeringen för den skull nu till Lantdagens handläggning överlämnat ett förslag till regeringsform för Finland, byggt på grundsatsen att Finland skall vara en oberoende republik. Med fäst avseende därå, att huvudgrunderna i den nya regeringsformen höra oförtövat fastställas, har Regeringen samtidigt avgivit proposition till grundlagsstadganden i sådant syfte ävensom några andra lagförslag, åsyftande att tillgodose de mest trängande reformbehov, intill dess den nya regeringsformen kunnat fås till stånd.

Men jämväl från Regeringens sida påkallar det angivna målet åtgärder. Regeringen skall göra en hänvändning till övriga makter för att få vårt lands statliga självständighet mellanfolkligt erkänd. Detta är särskilt i närvarande stund så mycket mer oundvikligt, som det allvarliga, av Finlands fullkomliga isolering tillskapade läget, hungersnöden och arbetsbristen i landet tvingar Regeringen att träda i omedelbar förbindelse med utländska makter, för att av dem erhålla livsmedel och för industrins behov erforderliga varor samt sålunda rädda landet undan en hotande hungersnöd och ett avstannande av det industriella arbetet.

Det ryska folket har, efter att hava störtat tsarväldet, flerfaldiga gånger förklarat sig ärna medgiva det finska folket rätt att själv styra sina öden, en rätt, som grundar sig på detta folks under århundraden fortsatta kulturutveckling; och över krigets alla fador har höjts en kraftig röst, vilken som ett av det pågående världskrigets viktigaste mål hävdar, att icke ett enda folk skall vara tvunget att mot sin vilja stå i beroende av ett annat. Det finska folket vågar tro, att det fria ryska folket och dess konstituerande nationalförsamling icke skall vilja lägga hinder i vägen för Finlands strävan att intaga en plats bland de fria och oavhängiga nationernas antal. Och Finlands folk djärves jämväl med tillförsikt emot övriga nationers erkännande av att detta folk bäst såsom oberoende och fritt skall förmå arbeta på förverkligandet av de uppgifter, vilkas fullföljande skall göra detsamma förtjänt av en självständig plats bland kulturfolken.

Jämte det Regeringen har velat bringa detta uttalande alla Finlands medborgare till kännedom, vänder sig Regeringen såväl till enskilde medborgare som myndigheter med en allvarlig uppmaning, att var i sin stad med orubbligt iakttagande av laglig ordning och med uppfyllande av sin fosterländska plikt ville efter måttet av sina krafter bidra till ernåendet av det, som utgör vårt folks gemensamma slutmål i denna tid, vilken är betydelsefullare och mer avgörande än allt vad Finlands folk härintills genomlevat. Helsingfors, den 4 december 1917.

Finlands Senat:

P. E. Svinhufvud.

E. N. Setälä.

Kyösti Kallio.

Jalmar Castrén.

Onni Talas.

Arthur Castrén.

Heikki Renvall.

Juhani Arajärvi.

Alexander Frey.

E. Y. Pehkonen.

O. W. Louhivuori.